

PROGRAMUL LITURGIC ÎN PERIOADA 5 - 19 APRILIE 2015

Duminică 5 aprilie: INTRAREA DOMNULUI ÎN IERUSALIM	
Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM
Denie	6.30 PM
Luni 6 aprilie: Denie	6.30 PM
Martți 7 aprilie: Denie	6.30 PM
Miercuri 8 aprilie: Denie	6.30 PM
Joi 9 aprilie: Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare	9.00 AM
DENIA CELOR 12 EVANGHELII	6.30 PM
Vineri 10 aprilie: Ceasurile Împărătești și Vecernia	
(Scoaterea Sf. Epitaf)	9.00 AM
DENIA PROHODULUI	6.30 PM
Sâmbătă 11 aprilie: Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare	9.00 AM
Canonul Sâmbetei celei Mari	11.00 PM
Duminică 12 aprilie: SLUJBA ÎNVIERII DOMNULUI	12.00 AM
Sfânta Liturghie Arhierască	1.30 AM
Vecernia Pascală (Învierea a doua)	12.00 PM
Luni 13 aprilie: Utenie și Sfânta Liturghie (Sfintele Paști)	8.30 AM
Martți 14 aprilie: Utenie și Sfânta Liturghie (Sfintele Paști)	8.30 AM
Vineri 17 aprilie: IZVORUL TĂMĂDUIRII	
Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM
Duminică 19 aprilie: DUMINICA SFÂNTULUI APOSTOL TOMA	
Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM

Programul de Spovedanie din Săptămâna Mare este în fiecare seara de luni, marți și miercuri, înainte și după denie, începând cu ora 16.00 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXA ROMÂNĂ DIN CELE DOUA AMERICI BISERICA SFÂNTUL NICOLAE

**IUBIȚI FRAȚI ÎNTRU HRISTOS DOMNUL,
CU BUCURIE VA ANUNȚĂM CĂ LA DENIA DE JOI SEARA, LA DENIA
PROHODULUI DOMNULUI ȘI ÎN NOAPTEA ÎNVIERII DOMNULUI
VA FI ÎN MIJLOCUL NOSTRU PS IOAN CASIAN**

EVANGHELIA DIN DUMINICA INTRĂRII DOMNULUI ÎN IERUSALIM
Inainte de Paști cu șase zile, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți. Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce se așezau împreună cu El la masă. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mireasma mirului. Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă pe Dânsul, a zis: Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor? Dar el a zis aceasta nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga, lua din ce se punea în ea. A zis deci Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu mă aveți totdeauna. Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din morți. Și s-au sfătuit arhierii ca și pe Lazăr să-l omoare. Căci, din cauza lui, mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus. A doua zi mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim, a luat ramuri de finic și a ieșit întru întâmpinarea Lui și striga: Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel! Și Iisus, găsinț un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris: Nu te teme, fiica Sionului! Iată Împăratul tău vine șezând pe mânzul asinei. (Ioan 12, 1 - 18)

DENIILE VAZUTELOR SI NEVAZUTELOR

Cand rostim Crezul in Biserica sau oriunde in momentele noastre de rugaciune, in primele articole din acest Simbol de Credinta, aflam despre Dumnezeu Tatal ca El este "Facatorul cerului si al pamantului, al tuturor vazutelor si nevazutelor"... Iar in Sfanta Scriptura primul verset acelasi lucru il precizeaza: "La inceput a facut Dumnezeu cerul si pamantul"... Unii exegeti aseaza in dreptul cuvintelor "cerul" si "pamantul", cele doua realitati si lumi: cea nevazuta si cea vazuta. Spun Parintii Bisericii, de exemplu ca: "cerul" desemneaza crearea lumii ingeresti, iar "pamantul" cuprinde toate cele vazute si care cad sub simturi si care pot fi vazute, auzite si simtite de om.

Cand vorbim de "cele vazute" ne referim, de obicei la cele traite de noi, intamplari, fapte, evenimente traite de noi, in trecutul imediat sau mai indepartat, insa avem in vedere toate acele lucruri care la nivel sensibil au atins fiinta noastra. Bineinteles ca, tot trecutul nostru este depozitat in pivnitele intunecate ale subconstientului nostru, in memorie, dar si in foisorul luminos al sufletului omenesc, in constiinta, astfel incat, ori de cate ori coboram in aceasta pivnita sau urcand in foisorul luminos al casei noastre, retrim amintirile vietii noastre prin atractia memoriei...bucurandu-ne sau intristandu-ne... Omul se zbate in existenta sa intre viata si moarte, vine din nefiinta la fiinta si se naste din nimic pentru a primi totul, mai apoi, adica pe Dumnezeu...

In zilele vietii lui, omul cu fiecare noapte si cu fiecare zi se apropie mai mult de moarte, dar si de viata vesnica. Deci, cele doua realitati, spre care se indreapta omul, au aceeasi directie si se intrepund. Una urmeaza celeilalte si fiecare se arata prin cealalta. Nu poti invia daca nu ai murit, nu se poate ajunge la viata nemuritoare, daca nu se sfarseste cea de aici. Asa cum se desteapta omul din somnul noptii, prefigurare a mortii, tot asa dimineata la ivirea zorilor se trezeste la o noua zi, care-l va umple de lumina si de viata ce-o aduce fiecare zi, care se adauga la celelalte, aceasta fiind o prefigurare a invierii si a belsugului de viata care-l aduce viata vesnica. Ciclul acesta repetat de zile si nopti sunt tot atatea prefigurari ale mortii si ale invierii noastre. Noaptea este a nevazutelor, ziua este a vazutelor... Ziua a 8 -a este Taina vietii vesnice cand Soarele - Hristos va lumina vazutele si nevazutele pentru totdeauna, imparatind ca Lumina a lumii in care se vor regasi fericit toate creaturile lui Dumnezeu. Rugaciunile noastre de seara sunt "deniile" de peste an care amintesc ca, dupa adormirea noastra in somnul noptii, ne vom trezi la viata, dimineata, pentru o noua zi.

Deniile din Postul Sf. Pasti sunt slujbe de dimineata care se fac seara, intrucat zilele liturgice incep de cu seara, la asfintit, la caderea intunericului, desi ele anunta cele ce vor urma in zilele urmatoare... Ele sunt lumina in noapte, calauze liturgice spre Sarbatoarea sarbatorilor, spre Praznicul praznicelor - Invierea lui Hristos din morti. Prin participarea la ele, noi cei botezati in Hristos traim impreuna cu El travaliul patimilor hristice, insa nu ca spectatori la o drama care nu are nimic in comun cu viata noastra, ci ca impreuna-patimitori... Patimile lui Hristos sunt prorocii ale vietii si mortii noastre si jertfe mantuitoare pentru noi... Rastignirea si durerile Lui, devin rastignirea si durerile noastre, intrucat "cei care sunt ai lui Hristos si-au rastignit trupul dimpreuna cu poftetele si cu patimile"(Galateni 5, 24).

Insa asa cum "Prin Cruce a venit bucurie la toata lumea" (Liturghier), tot asa mormantul lui Hristos este "izvorul invierii noastre" si viata vesnica pentru cei care cred in Inviere. Mantuitorul dupa ce a iesit biruitor din mormant, le-a zis femeilor mironosite si tuturor: "Bucurati-va". Aici se arata o Taina a mantuirii, care ascunde viata in moarte si bucuria care se naste din suferinta. Postul, infranarea, lepadarea pasiunilor vinovate, rugaciunile, privegherea, lucrarile cele bune ale virtutilor si ale faptelor bune si toate nevoitele constituie participarea noastra activa la Jertfa si Rascumpararea realizata de Hristos pentru noi si actualizata de noi prin Hristos. El duce Crucea neamului omenesc, deci si pe a noastra a fiecaruia, iar fiecare isi duce crucea sa, dar ca purtator de Hristos. Ceea ce a savarsit Hristos pe altarul Crucii se prelungeste peste veacuri, astfel incat, chiar daca noi cei de azi nefiind martorii oculari ai intamplarilor relatate de Evangheliu, vedem cu

ajutorul deniilor, cele nevazute, anume "nevazutele" veacurilor de crestianism. Ele devin un fel de arc peste timp a Aceluia care "si ieri si azi si in veci acelasi este"(Evrei 13,8), ca Mantuitor al lumii, Biruitor al mortii, Domn si Stapan al vietii, ce domneste peste timp si dincolo de spatiu. Un trecut nevazut de noi se deruleaza astazi si devine vazut prin faptul ca, Hristos Cel vesnic este contemporan cu toti cei care au viata intru El, trairu-le vietile activ, prin pronie, judecata si lucrari mantuitoare, iar noi trairu-L pe El, ii traim viata Sa dumnezeiasca participativ, prin comuniune in Biserica, intre Capul ei care este Hristos si madularele trupului ei, care suntem noi.

Timpul se comprima in secunde de vesnicie, de prezent continuu si ne prinde martori activi la aceasta impleticire de omenesc si dumnezeiesc, de intalnire peste veacuri cu veacurile din Istoria mantuirii, in care o slujba de denie poate constitui o sinteza a timpului trecut-prezent si viitor, in care nevazutele devin vazute, prin proiectiile vietii lui Hristos pe ecranul Bisericii aidoma unui film 3D. Pentru cei care se transpun spiritual in "piesa", aproape ca il pot atinge pe Hristos intr-un mod real, ii simt prezenta, stau cu El la Cina, ii aud cuvintele, il vad prins, judecat, batjocorit, scuipat, apoi il privesc rastignit, pe urma il vad mort pe cruce, il petrec spre mormant, inviaza cu El si primesc viata si nemurire...

In Saptamana Patimilor, Trupul lui Hristos - Biserica este in suferinta, este pe Cruce, este in doliu; fiecare si toti intreolalta suntem rastigniti impreuna cu El, murim impreuna cu El, pentru a invia impreuna cu El. La aceasta atmosfera contribuie slujba Deniilor, cu toate citirile din Vechiul si Noul Testament, apoi cantarile de la strana, de asemenea, pericopele evanghelice, care creeaza aceasta realitate a vietii dumnezeiesti, in care suntem introdusi si noi prin transfigurarea noastra, dar si a timpului si a spatiului, intrucat in Biserica, timpul se topeste, iar spatiul se extinde... Acum suntem aici, in prezentul liturgic, acum dincolo, pe Golgota, la piciorul Crucii, in fata lui Hristos rastignit, prezenti si absentii, intr-un mod spiritual, atunci si acum, printr-o lucrare duhovniceasca a Deniilor, care face posibila intalnirea vazutelor cu nevazutele...prin dilatari si contractari ale timpului, prin modularea spatiului in noi si noi contururi, descrise de aceste desfasurari rituale si acte liturgice vizualizate de noi in Biserica. Deniile sunt crampele de viata dumnezeiasca, sunt calatorii pe axa timpului a celor care au viata in Hristos, de la Cel de azi, spre Cel de ieri, revenind spre Cel de maine...care va Invia, dar care a si Inviat, deja...un Déjà - vu liturgic...

Viata noastra in Hristos presupune trairea aceasta deplina a patimilor Sale de catre fiecare crestian, in aceste zile de Denii, insotindu-l pe Hristos, cu mintea, cu inima si cu gandul, trup si suflet, intr-o calatorie a noastra spre Inviere. Scenariul este constituit dintr-un fel de amintiri despre viitor, o aplecare spre trecut, in care se reflecta un viitor iminent. Spre toate aceste evenimente ne lasam purtati pe valuri de cantari bisericesci, de glasuri cuvioase ce canta oda vietii biruitoare de moarte, ascultam rugaciunile rostite de preoti si citirile din Evangheliile suferintei lui Hristos de pe pamant. Toate acestea nu sunt recitate de slujitorii altarelor in fata credinciosilor, pentru ca ceea ce se intampla in Biserica nu sunt momente de comemorare si nici acte artistice, la care credinciosii sunt invitati ca la un spectacol cu actori, piesa, personaje si decor.

Hristos nu este pe scena in lumina reflectoarelor, chiar daca este in centrul evenimentelor, ci este in inimile noastre, la lumina lina a lumanarilor, iar preotul nu este un mim, ori un poet ce-si recita poezia, nici un actor al unui film tragic, ci este cel care il cheama, aduce si arata pe Hristos in fata credinciosilor, atat de transparent facandu-se incat Cel nevazut sa poata fi vazut de toti. El face prin intermediul slujbelor in general si al deniilor in special, ca "nevazutele" lui Hristos sa devina "vazutele" lui Hristos din fiecare, astfel Hristos vazut de fiecare se intalneste cu Hristos Cel Nevazut din Ceruri. Lucrarea Bisericii realizeaza prin Duhul Sfânt - unitate in Hristos si comuniune cu "Cel ce este, Cel ce era si Cel ce va fi", aici si dincolo, in cer si pe pamant, ca Fiu Mantuitor trimis de Tatal in lume, pentru viata si Invierea ... "vazutelor si nevazutelor" Lui Dumnezeu...anume a celor care au vazut si au crezut, dar si a fericitilor care n-au vazut, dar au crezut...

Pr. Alin-Cristian Preotu